

”ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים”

סיפור מרתק במיוחד שאירע בשנת תשע"ו בין שני גדולי הדור, מרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל ויבדלח"א הגר"ח קניבסקי שליט"א, כפי ששמענו מפי בעל המעשה. סיפור זה, מלבד המסר העצום שיש בו, מלמד גם על הענווה הפשוטה והאמיתית שניכרת אצל הגדולים שבדור.

וכך הוא דבר המעשה: יום אחד במהלך חודש אלול ביקש מרן הגר"ח שליט"א מאחד מנכדיו שילך בשליחותו אל מרן ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן ויבקש ברכה בעבורו. שאל השליח מה לבקש, ורבינו שליט"א ביקש בזה"ל: ”שאני יהיה בריא, ללמוד וללמד לשמור ולעשות”. הנכד עשה כמו שנצטווה מגדול הדור, ופנה אל מרן ראש הישיבה רבי אהרן ליב ושטח את הבקשה שמרן רבי חיים מבקש. מרן רה"י ממרום שנותיו חיך, ומיד נתן ברכה מעומק הלב כלשון רבינו: ”שיזכה להיות בריא ללמוד וללמד לשמור ולעשות”.

כאשר חזר הנכד וסיפר לרבינו שליט"א שמילא את שליחותו, אמר לו רבינו אם יכול לגשת ולבקש עוד בקשה: ”שאזכה ליראת שמים”. כמובן הנכד מילא את גם השליחות הזו במהרה, ומרן ראש הישיבה בירך שאכן ”יזכה ליראת שמים”.

כשחזר הנכד ובישר למרן הגר"ח את הברכה, לא היה מאושר ממנו. מרן שליט"א הודה לו שוב ושוב על שליחותו. בנוסף לעצם המעשה, ממנו למדים אנו כמה וכמה מוסרי השכל, ניתן גם לראות ממנו עד כמה חש רבינו שליט"א על בשרו - כפשוטו - את יום הדין, כשדברי הגמרא שמי שיש לו איזו צרה ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים, לובשים אצלו צורה פשוטה וברורה בימים אלו, וכך נהג ממש למעשה.